

Šiame
numeryje
skaitykite

2 psl.

Pašalinio vandens
atsiradimo piene
priežastys ir prevencija

3 psl.

Iš Jurbarko — į akmenų
krašto karaliją

4 psl.

Darbštumas, polėkis ir
bendrystė — svarbiausi
gyvenimo palydovai

5 psl.

2018 m. II ketvirčio
geriausieji ūkininkai pagal
pieno kokybę ir
produktyvumą

Švedai Žemaitijoje mato
pieno ūkio plėtros
perspektyvą

6 psl.

Poilsis ir turininga veikla
traukia vaikus į Balsių
stovyklą

7 psl.

Kviečia vaikų piešinių
konkursas!

8 psl.

„Žemaitijos pieno“
valdyba sveikina

Leidžia
Lietuvos
pieno ūkių
asociacija
kartą per mėnesį,
nuo 1995 09 23.

Pienininkystė

Stebuklingą savybę turi darbas — jis išaukština žmogų.

2018 07 23, Nr. 7 (249)

Bendrovė, kurioje gera dirbti

Iš dešinės: Lukšių žemės ūkio bendrovės vadovas Jonas Pranaitis, Lietuvos pieno ūkių asociacijos administracijos direktorė Jurgita Vaičiulė ir bendrovės gyvulininkystės padalinio vadovas Kastytis Krištolaitis.

Viena iš didžiausių mūsų šalyje Lukšių žemės ūkio bendrovė Šakių rajone garsėja ne tik puikiais pienininkystės ir grūdinininkystės rezultatais, bet ir darbuotojų sėslumu, nes čia jie vertinami ir gerbiami.

Algirdas Dačkevičius

Šiomet penktą kartą organizuotose efektyviausių bei didžiausių

pieno ūkių apdovanojimuose „Pienės 2018“ pirmąją vietą pelnė Lukšių žemės ūkio bendrovė, vadovaujama Jono Pranaičio.

Tai jau ne pirmas toks apdovanojimas bendrovei. Vadovo kabi-

nete pagarbioje vietoje laikomi padėkos raštai ir prizai primena, jog Lukšių žemės ūkio bendrovė buvo ir tarp nugalėtojų „Pienės 2014“.

(Nukelta į 2 psl.)

Tai — aktualu!

Vis dažniau iškyla klausimų, kas yra perkaičiuotas pieno kiekis, kas yra natūralus pieno kiekis, kaip sužinoti natūralaus pieno kainą?

Natūralus pieno kiekis — tai kiekis, kurį ūkininkas faktiškai pristato į įmonę. Perskaičiuotas pieno kiekis — tai kiekis, kuris gaunamas natūralaus pieno kiekį padauginus iš koeficiento.

Pavyzdžiui, ūkininkas pristatė 2055 kg per dekadą natūralaus pieno, kurio koeficientas 1,209, tai perskaičiuotas pienas pagal riebalus ir baltymus yra $2055 \text{ kg} \times 1,209 = 2484,50 \text{ kg}$.

Už pieną įmonė apmoka pagal natūralią pieno supirkimo kainą, kuri yra gaunama perskaičiuoto pieno kainą padauginus iš koeficiento.

Pavyzdžiui, ūkininkas pristatė pieną, kurio koeficientas 1,209, o vidutinė perskaičiuoto pieno kaina, kuri skelbiama sutartyje 170 Eur/t, tai natūralaus pieno kaina — $170 \times 1,209 = 205,53 \text{ Eur/t}$.

Baziniai pieno rodikliai. Tai blogai ar gerai? Kodėl?

Šiuos ir kitus aktualius klausimus publikacijoje nagrinėja Lietuvos pieno ūkių asociacijos administracijos direktorė Jurgita Vaičiulė.

Jei pieno gamintojams būtų mokama ne pagal bazinio pieno rodiklius, o pagal natūralų pieną, kiltų mažiau painiavos. Pagal dabar galiojančią tvarką, pieno gamintojams patiekus pieną, atliekami tyrimai, kurių gauti rezultatai skiriasi nuo bazinių rodiklių. Daugumos pieno gamintojų tiekiamos žaliavos rodikliai būna kur kas aukštesni nei baziniai. Tokiu atveju, pritaikius perskaičiavimo koeficientą, apmokėdamas už žaliavą, pieno supirkėjas privalo taikyti aukštesnę supirkimo kainą. Tačiau atsiranda painiava dėl pieno kiekio.

Pavyzdžiui, natūralus pieno kiekis 10 kilogramų po perskaičiavimo koeficiento (tarkime, 1,22 koeficientas) staiga padidėja iki 12,2 kilogramo. Pakeitus bazinius rodiklius, šis koeficientas ženkliai sumažėtų. Todėl svarbu, kalbant apie pieno kiekio sąvoką Lietuvoje, tinkamai paaiškinti, ką turima omenyje: natūralų ar bazinį (perskaičiuotą, pritaikius koeficientą) pieno kiekį.

Ne paslaptis, kad baziniai rodikliai (3,4 proc. riebumas ir 3,0 proc. baltymingumas) galioja dar nuo sovietmečio, kai pienui bu-

vo taikomas valstybinis standartas (GOST), tuo tarpu Vokietijoje (šalis lyderė) ir Lenkijoje (didžiausia kaimyninė šalis) nustatyti šie rodikliai: riebumas 3,7 proc. ir baltymingumas 3,4 proc.

Lietuvos pienininkai pastaruoju metu yra pasiekę tikrai puikių pieno kokybės ir sudėties rodiklių (faktiniai natūralaus pieno vidutiniai rodikliai — daugiau kaip 4 proc. riebumo ir 3,2 proc. baltymingumo), tačiau dėl bazinių rodiklių keitimo dar tik vyksta diskusijos. Lyginant su Vokietija ir Lenkija, jie labai didelį dėmesį skiria pieno baltymingumui — statybinė sūrių ir varškės medžiaga.

Tačiau, kai bandoma sugretinti Lietuvos ir kaimyninių Europos šalių supirkimo kainas, lyginamos pastarųjų šalių natūralaus pieno kainos, o mūsų — bazinio, taip akivaizdžiai iškreipiant esmę.

Tokiu būdu taikoma apmokėjimo metodika nerodo realios pieno kainos Lietuvoje, lyginant ją su kitų Europos Sąjungos šalių pieno gamintojams mokama pieno kaina. Akivaizdu, kad mūsų šalyje mokama kaina už pieną nepelnytai pateikiama kaip mažiausia Europos Sąjungoje. Todėl pieno riebumo ir baltymingumo rodiklių suvienodinimas, t.y. maksimaliai pritraukiant natūralaus pieno riebumo ir baltymingumo rodiklių, pieno perdirbėjams leistų parodyti realią mokamą

kainą už natūralų pieną.

Manome, kad šiandien Lietuvoje taikoma apmokėjimo už pieną metodika neatitinka šių dienų pieno ir jo produktų vartotojų lūkesčių, nes vartotojas linkęs rinktis mažiau kaloringus pieno produktus, o ši metodika neskatina pieno gamintojų gaminti labiau koncentruotą, ypač daugiau baltymų turintį pieną.

Bazinio pieno baltymingumo rodiklio padidinimas paskatintų pieno gamintojus siekti gaminti didesnio baltymingumo pieną, kuris pieno perdirbėjams būtų vertingesnis. Atitinkamai ilgainiui pieno gamintojams didinant parduodamo pieno baltymingumą, jiems būtų mokama didesnė kaina, o pieno perdirbėjus pasiektų kur kas vertingesnis pienas.

Natūraliai kai kam gali kilti klausimų, o kas keistųsi gamintojui, perdirbėjui, jei būtų atsisakyta bazinių rodiklių. Atsisakyti bazinių rodiklių negalima, juos reikia tik pakoreguoti, pavyzdžiui, kaip Lenkijoje: riebumas 3,7 proc., baltymingumas 3,4 proc.

Žemės ūkio ministerija siūlo pereinamąjį laikotarpį, kurio metu supirkėjai nurodytų abi kainas. Mano nuomone, svarbiausia, kad galutinio sprendimo priėmimo procesas būtų aiškus tiek pieno gamintojams, tiek pieno perdirbėjams, o naudą pajustų visi.

Bendrovė, kurioje gera dirbti

(Atkelta iš 1 psl.)

Bendrovė už aukštus gamybiinius pasiekimus buvo apdovano-ta ir tuomečio Ministro Pirminin-ko Algirdo Butkevičiaus padėkos raštu. J.Pranaitis neslepia, kad medalių, kitų apdovanojimų ir pa-dėkos raštų per daugiau nei dvi-dešimt veiklos metų sukaupta tik-rai nemažai.

Viso pokalbio metu su J.Pranai-čiu buvo jaučiama, jog jis myli gimtuosius Lukšius. Kaipgi kitaip. Juk čia jo senelių ir tėvų šaknys. Ir pats, galima sakyti, dorai iš Luk-šių kojos nėra iškėlęs. Mokyda-masis neakivaizdžiai, nuo darbų niekur neatitrūko.

„Bendrovėje žmonės praktiškai nesikeičia, nebent kas išeina į pensiją“, — džiaugėsi darbuotojų sėslumu vadovas, bendrovei va-dovaujantis jau devynioliktus me-tus.

Geras mikroklimatas lemia ir pui-kius rezultatus. 880 karvių laikan-čiai bendrovei per praėjusius me-tus pieno kiekį iš karvės pavyko padidinti 1 tūkst. 677 kg ir pasiekti 12 tūkst. 151 kg ribą. Beje, ir Lie-tuvos galvijų asociacijos duome-nimis, produktyviausia 2017–ai-siais buvo juodmargė iš Lukšių žė-mės ūkio bendrovės, per metus davusi 18 tūkst. 235 kg pieno. Taip pat verta prisiminti, jog 2014 metais Kaune įvykusioje tarptau-tinėje parodoje „AgroBalt 2014“ viena ūkio holšteinų veislės tely-čia buvo įvertinta aukso medaliu.

Bendrovė vertina bendradarbia-vimą su „Žemaitijos pienu“ ir kas-dien įmonei parduoda vidutiniš-kai po 28 tonas kokybiško pie-no.

Patyrusio agrarininko J.Pranai-čio nuomone, bendrovėje vysto-mas mišrus ūkis yra naudingas pa-tiems, tuo pačiu ir valstybei: įdar-binami žmonės, mokami mokes-čiai, palaikomas stabilus sociali-nis klimatas. Be abejonės, bendrovė savo veikla labai prisideda, kad nedarbas Lukšiuose mažes-nis negu vidutiniškai Lietuvoje.

J.Pranaitis akcentavo, jog bendrovėje visuomet ieškoma raciona-liausių verslo sprendimų. Jo nuo-mone, augalininkystė suteikia ma-žiau rūpesčių negu pienininkystė, nes labiau kasdien priiša žmogų, be to, reikalauja išsamesnio pa-sirengimo, didesnių ir ilgalaikių in-vesticijų. Tačiau, pasak liaudies iš-minties, kiekviena lazda turi du ga-lus. Būtent pieno ūkis sukuria daugiau darbo vietų kaime ir mies-te.

Lukšiuose iš per šimto darbuo-tojų augalininkystės sektoriui už-tektų mažiau negu pusės. Vadi-nasi, likusieji taptų valstybės iš-laikytiniais.

Pokalbyje dalyvavęs Lukšių žė-mės ūkio bendrovės gyvulininkys-tės padalinio vadovas Kastytis Krištolaitis, beje, irgi kilęs iš Luk-šių, pastebėjo, jog bendrovės pie-no ūkio stiprybė — šiuolaikiškas požiūris į galvijų bandos geneti-ką, pašarų balansą ir žaliavos ko-

kybę. Būdamas Lietuvos galvijų veisėjų asociacijos tarybos narys, jis su kolegomis lankėsi daugelyje Europos šalių pažangiausiuo-se pieno ūkiuose, domėjosi pie-no veislės galvijų selekcija, pro-duktyvumu. Patirtis ir naujausios kompiuterinės programos įdiegia-mos bendrovės pieno ūkyje.

Dviejose palaido laikymo kar-vių fermose lukšiečiai laiko apie 880 melžiamų karvių, o su prieaugliu bendrovė iš viso turi apie 1700 galvijų. „Rekonstravo-m buvusias tarybines fermas, tu-rime įsirengę „DeLaval“ ir „Vest-falia“ melžimo aikštes, bendro-vėje yra įdiegta kompiuterizuota fermos valdymo programa, taip pat ūkyje veikia pieno kokybės

kontrolės sistema, vykdoma produktyvumo kontrolė. Re-konstruodami fermas labai daug investavome, kad įgyven-dintume visas ES direktyvas aplinkosaugos srityje“, — apie pie-nininkystės ūkį pasakojo ilga-metis bendrovės vadovas Jonas Pranaitis. Pieno ūkio plėtrai la-bai pasitarnaus ir šiuo metu bai-giama stayti nauja moderni fer-ma.

Pasak K.Krištolaičio, pieno ga-myba — ne primityvus kaimo verslas. Kad ir geriausios gene-tikos karvė, vasarą ganoma pie-voje ir žiemą šeriama šienų, bus riboto produktyvumo. Lukšių piendavės šeriamos iš keturioli-kos komponentų subalansuotu

„AgroBalt 2014“ aukso medalis — vienas iš solidžiausių pieno ūkio darbo įvertinimų.

vapjūtės metai. Ypač džiugino kviečių derlius: iš 1 tūkst. 183 ha prikulta vidutiniškai po 8,13 tonos grūdų.

Bendrovė, be vasarinių ir žiemi-nių kviečių, taip pat augina žiemi-

Už puikų darbą — svarūs respublikiniai įvertinimai.

Lukšių žemės ūkio bendrovės gamybinė bazė iš paukščio skrydžio.

pašaru, o guli ant čiužinių. Su čiu-žiniais darbo žymiai mažiau ne-gu su šiaudų guoliavieta. Su šiaudais visada esi įsisukęs į ru-tiną. Paruošti, suvežti iš laukų, sandėliuoti, atvežti į tvartą, kreik-ti — fiziškai labai daug darbo. Rugiapjūtė irgi priklauso nuo gamtos malonių ir kartais nėra lengva priruošti tiek daug šiau-dų, kiek reikia guoliavietėms. Be to, susikaupia mažiau mėšlo. La-bai praktiška, kad čiužinys su-darytas iš maišų, pripildytų gra-nulių, pralaidžių skysčiui, todėl jis visada sausas. Be to, čiužinio termoizoliacinės savybės žiemą leidžia kaupti šilumą, o vasarą puikiai vėdina.

Ūkio pajamoms įtakos turi ban-dos valdymo programa, produktyvumo kontrolė. Pasak K.Krištolaičio, bendrovė suinteresuota turėti išsamią informaciją apie galvijų kilmę, sėklinimą, veršia-vimąsi, sveikatingumą, šėrimą, žaliavos sudėtį ir kokybę. Šį dar-bą puikiai atlieka fermos vedėja ir selekcininkė.

Lukšių žemės ūkio bendrovei, turinčiai 3 tūkst. 370 ha žemės, buvo sėkmingi pernykščiai ja-

nių rapsų ir žieminių hibridinių mie-žių. Taip pat sėjama kukurūzų ir pupų, kurie labai vertingas paša-ras piendavėms. Kukurūzai augi-nami ne tik žaliajai masei, bet ir grūdams, kurie traiskomi į grūdai-nį ir kemšami į žarnas. Apie 1 tūkst. tonų tokio grūdainio sušeriama piendavėms ir prieaugliui. Bendrovėje išaugintos pupos irgi nau-dojamos pašarui. Jos grūdiniu malūnu sumalamos į miltus ir pui-kiai papildo pašarų racioną. Pupų kasmet galvijams sušeriama apie 700 tonų.

„Ne tik gamtai turėjome būti dė-kingi už puikų derlių, bet ir žmo-nėms. Turime daug patyrusių vie-tinių specialistų. Jų vaikai, baigę mokslus, taip pat lieka prie žemės. Daug dirba šeimomis. Tuo džiaugiuosi, nes nėra geresnių darbuo-tojų už vietos žmones“, — sakė J.Pranaitis.

Natūralu, kad lukšiečiai nestokoja sentimentų savo tėviškei, kur žė-mę dirbo jų tėvai, seneliai, kur pa-tys susikūrė gyvenimą. O svarbiau-sia — gera dirbti tokioje bendro-vėje, kurioje esi įvertinamas ir ger-biamas.

Pašalinio vandens atsiradimo piene priežastys ir prevencija

Pienas yra pieno liaukos sekretas, susidedantis iš van-dens (87,5 proc.) ir sausųjų medžiagų (12,5 proc.). Sauso-sios medžiagos tai: riebalai, baltymai, laktozės ir minera-linės medžiagos. Pieno sausosios medžiagos gaminasi tešmenyje iš kraujyje esančių pieno pirmtakių, o vanduo ir mineralinės medžiagos iš kraujo laisvai patenka į teš-menį.

Karvių pieno sudėtis (sausųjų medžiagų kiekis piene) labai ski-riasi. Ji priklauso nuo metų lai-ko, aplinkos temperatūros, kar-vių veislės, amžiaus, laktacijos laikotarpio, produktyvumo ir ypač mitybos. Pieno užšalimo temperatūra priklauso nuo sau-sųjų medžiagų, o ypač laktozės bei mineralinių medžiagų kiekio

piene, nes jos yra ištirpusios pieno sudėtyje esančiame van-denyje. Kuo šių medžiagų pie-ne daugiau, tuo užšalimo tem-peratūra žemesnė. Pieno užša-limo temperatūra gali svyruoti nuo minus 0,515 laipsnių iki mi-nus 0,560 laipsnių.

Veiksniai, dėl kurių didėja pieno užšalimo temperatūra:

* kai karvių šėrimo racione trūksta maisto medžiagų, reikalin-gų gaminti pieną, netinkamas santykis tarp angliavandenių ir bal-tymų, trūksta lengvai virškinamų angliavandenių;

* pašare per mažai kalcio, fos-foro, natrio, kobalto, mangano ir kitų mineralinių medžiagų;

(Nukelta į 7 psl.)

Iš Jurbarko — į akmenų krašto karaliją

Danutė Jakumienė juokauja, jog jai, kilusiai iš Jurbarko krašto, pirmiausiai Žemaičiuose reikėjo ne obuolius, kaip tėviškėje, o daugiausia akmenis iš laukų rinkti. Nieko nuostabaus — juk atvyko į pačią akmenų karaliją — Skuodo rajoną, kurį garsina išpūdingas ledynmečio karalius — Barstyčių akmuo.

Algirdas Dačkevičius

Danutės profesija — zootechnikė, tačiau iš pradžių jai teko kitokį darbą dirbti. Baigusi kursus, ji tuomečiame Skuodo rajono Vindeikių tarybiniame ūkyje darbavosi valgyklos vedėja, o jos būsimasis sutuoktinis Ričardas — technikos padalinėje. Vasaromis jam tekdavo ir prie kombaino varo paplušėti. Kad darbai vyktų be didesnio pertrūkio, ūkis kombainininkus maitindavo tiesiog laukuose. Taip įvairių šurmulyje, galima sakyti, Danutė ir Ričardas susipažino. Šiandien šypsodamasis ir žvelgdamas į žmoną, šeimininkas dar prideda: „Labai jau skaniai maitino“.

Išvaizdus „Metų ūkis 2008“ prizas.

Mūsuose gajus posakis, kad per skrandį galima ir į vyro širdį ateiti. Greičiau — tai pajuokavimas, kalbant apie gyvenimą santuokoje, o jauniems žmonėms, žvelgiančioms vienas į kitą, nelabai rūpi žemiški dalykai. Jie atkeliauja gerokai vėliau. Tai, ko gero, galėtų patvirtinti Danutė ir Ričardas, pernai atšventę sidabrinį santuokos jubiliejų.

Prialgavos kaimas, kuriame kūrėsi jaunavedžiai — Ričardo gimtinė. Poros gyvenimas prasidėjo varganoje trobelėje. Iš pradžių jų visas ūkis tebuvo viena karvutė, ir ta pati Danutės mamytės padovanota. Ričardas kurį laiką darbavosi užsienyje, kad galėtų bent kiek padoriau įsikabinti į savarankišką ūkininkavimą. Vėliau, pasinaudojant Pieno direktyvos ir Žemės ūkio valdų modernizavimo paramos programomis, palengva gausėjo karvių banda, kilo ūkiniai pastatai, atsirado naujų technikos padargų. Atėjo laikas, nors ne taip greitai, kaip norėjosi, ir į naują gyvenamąjį namą įžengti. Tai įvyko panašiai prieš aštuonolika metų, o ūkininkaujama daugiau kaip 20 metų. Jakumai dėkingi „Žemaitijos pieno“ bendrovei už suteiktas paskolas, kurios leido pagyventi pieno ūkio plėtrą. Jie nuo seno iki šiol bendradarbiauja su žemaičių pieno perdirbimo įmone ir yra patenkinti.

Didžiulis darbštumas, žingeidus

mas ir naujovių taikymas ūkininkaujant, leido Danutei ir Ričardui sukurti stiprų ir pažangų pienininkystės ūkį. Bene daugiausiai dėmesio sulaukta dalyvaujant konkurse „Metų ūkis 2008“, kur laimėta trečioji vieta. Šį laimėjimą primena ne tik išvaizdus kaldinto metalo suvenyras, bet ir padėkos raštai, gauti iš įvairių rajono ir Lietuvos valstybinių institucijų. Sėkmė nenustojo lydėjusi ir vėliau. 2013 metais Žemės ūkio ministerijos surengtame konkurse „Pažangiausias gyvulininkystės ūkis“ Jakumų ūkis atsidūrė tarp geriausiųjų penketuko Lietuvoje. Tai solidus įvertinimas tarp mūsų šalies pieno ūkių, nes konkurse „Pažangiausias gyvulininkystės ūkis“ siekiama skatinti pažangiai ūkininkaujančiuosius taikyti moksliniais tyrimais pagrįstas gyvulių auginimo technologijas, didinti gyvulių produktyvumą, tobulinti ūkininkų profesinį pasirengimą, kelti jų prestižą, užtikrinti ūkininkavimo tęstinumą ir plėtrą.

Be išskirtinio dėmesio inovacijoms ir jų sklaidai, įvertintas ūkio gyvulių produktyvumas, įdiegtos pašarų gamybos, šėrimo, melžimo ir kitos technologijos, buitinių atliekų, mėšlo, srutų laikymo, komposto duobių, naftos produktų talpyklų, technikos laikymo

Danutė ir Ričardas Jakumai su sūnumis Mantvydu ir Mariumi.

niškai primelžta po 9300 kilogramų pieno, jo vidutinis riebumas — 4,2 proc., baltymingumas — 3,5 proc.

Ūkininkų karvių banda kontroliuojama, jie dalyvauja kasdienėje pieno mėginių paėmimo tvarkoje, taip pat naudojasi Lietuvos žemės ūkio konsultavimo tarnybos mobiliosios laboratorijos paslaugomis. „Esame labai patenkinti šios laboratorijos darbu, nes visuomet gauname išsamius tyrimo re-

zultatus“, — sakė Danutė.

Pažangiai ūkininkaudami, Jakumai kuo puikiau suvokia tų praktinių renginių svarbą, kurie leidžia ir kitiems tobulėti. Jie net du kartus — 2007 ir 2016 metais — į savo ūkį sutiko priimti konkurso „Geriausi melžėjai“ Skuodo rajono dalyvius. Pirmąkart konkurso jaudulį išbandė ir pati ūkio šeimininkė, vėliau dalyvavusi geriausių melžėjų respublikiniame konkurse. Antrąkart puikiai rungėsi Jakumų ūkio melžėja Zita, konkurse laimėjusi trečiąją vietą. „Ir Zita, ir jos kolegė Birutė — labai puikios melžėjos, jos mūsų ūkyje darbuojasi gana seniai ir labai atsakingai“, — gyrė melžėjas ūkio šeimininkė.

Su Jakumais dalykiškai bendraujanti „Žemaitijos pieno“ Žaliosios pirkimo vadybininkė Jolanta Lekienė pastebėjo, jog Danutė savo patirtimi noriai dalinasi su kitais ūkininkais, juos pakonsultuoja įvairiais klausimais.

Džiugu, kad tėvų pėdomis eina vaikai. Jakumai užaugino tris sūnus, iš kurių du — Mantvydas ir Marius — jaunieji ūkininkai. Mantvydas, Aleksandro Stulginskio universitete studijavęs išmaniąją gyvulininkystę, plėtoja savo pienininkystės ūkį. Vaikinas net 20 holšteinų veislės telyčaičių iš Olandijos parsigabeno, kurios papildys

dabar turimą jo 18 piendavių bandą. Tvirtą sudėjimo žemaitis neabejingas ir sportui, o jo žemaitišką rankelę ne bet kas gali įveikti. Rankų lenkimo varžybose jam nebuvo lygių nei mokantis universitete, nei rajone, o Respublikoje yra laimėjęs trečiąją vietą.

Marius pasuko į grūdinininkystę, tačiau biurokratiniai barjerai jam sutrukdė pasinaudoti Jaunojo ūkininko paramos programa. Jis taip pat, kaip brolis, studijavo Aleksandro Stulginskio universitete, tik agronomiją, o šiuo metu mokslus tęsia magistrantūroje. Dar vienas Jakumų sūnus Giedrius darbuojasi užsienyje.

Ūkininkai yra visuomeniškai ir noriai paremia vietos organizuojamus renginius. Apie tai irgi kalba jiems dovanoti padėkos raštai.

Danutė ir Ričardas nėra namisėdos. Jie pasikeisdami aplankė daug šalių. Daugiausiai dalyvavo išvykose su Lietuvos galvijų veisėjų asociacijos nariais. Kur tik nebūta — JAV, Portugalijoje, Vokietijoje, Italijoje, Egipte, Airijoje, Olandijoje, Gruzijoje, Armėnijoje ir kitur.

Darniai gyvena tėvai ir vaikai, apsupti gražios sodybos aplinkos, kurią puošia iš laukų parsigabenti galingi rieduliai. Kaipgi kitaip. Juk akmenų krašte tvirti žemaičiai be jų negali išsiversti.

Gausybė padėkos raštų ir prizų liudija, jog čia gyvena darbštūs ūkininkai.

tvarkingumas. Taip pat domėtas, kaip tvarkoma sodyba.

Už darbštumą ir sąžiningą ūkininkavimą Jakumų pieno ūkį labai vertina „Žemaitijos pieno“ bendrovė. Ūkininkai kviečiami į geriausių darbštuolių pagerbimo šventes Klaipėdoje. Prizai ir sustabdytos šventinės akimirkos nuotraukose liudija, jog dalyvauta daugelyje tokių švenčių. „Labiausiai esame pagerbiami už puikų karvių bandos produktyvumą“, — sakė Danutė.

Jakumų ūkis priklauso Lietuvos galvijų veisėjų asociacijai, kur keletą kartų — 2015 ir 2018 metais — pelnė nominaciją „Geriausia karvių banda“ (pagal pieno riebalų ir baltymų sumą). D. Jakumienė užsiminė, jog karvės gauna visaverčių pašarų, todėl geras jų produktyvumas, taip pat ir pieno kokybė. Pernai iš 50 piendavių viduti-

Didokų akmenų, puošiančių aplinką, netrūksta ir prie tvenkinio.

Darbštumas, polėkis ir bendrystė — svarbiausi gyvenimo palydovai

Prie šių simbolinių palydovų, užsukus į Aušros ir Mindau-
go Žąsų sodybą, dar reikėtų pridėti kūrybiškumą, gerą
nuotaiką ir norą gyventi gražiai bei tvarkingai.

Algirdas Dačkevičius

Pasak sodybos šeimininko Mindaugo, Vainotiškės kaimas, kuriame įsikūrusi jo šeima — gimtasis. Tėvonijoje ir dabar jo mama Vanda gyvena. Tiesa, gyvenamasis namas jau nebe toks, kaip vaikystėje. Ūkininkai jį renovavo, kad ne tik išorė patraukliai atrodytų, bet ir viduje būtų erdvi.

Šeima pradėjo ūkininkauti 1992 metais. Iš pradžių rankomis mel-

lybe, žmona. Tačiau 2002 metais įsigyta išsvajotoji ferma jau neati-tiko šiandienos reikalavimų. Bu-vo kibta statinį renovuoti. Paga-liau, visiškai neseniai baigus dar-bus, galima ir lengviau atsikvėpti. Modernioje fermoje įrengta 10 vie-tų karvių melžimo aikštelė, pien-davės vaikšto palaidos, o jų ge-resnėms laikymo sąlygoms ir svei-katingumui puikiai pasitarnauja ventiliacija. Ukis vidutiniškai iš ka-rvių per metus melžia po 8000 ki-logramų pieno, jo riebumas –

Žasyčių šeima su ju aplankyti atvykusia Lietuvos pieno ūkių asociacijos administracijos direktore Jurgita Vaičiule (kairėje).

jalūs šiai bendrovei ūkininkai, kviečiami į geriausių darbštuolių pagerbimo metines šventes Klaipėdoje. 2012 metais jie buvo apdovanoti už aukštus pieno kokybės rodiklius ir ilgametį bendradarbiavimą, o 2016 metais — už padarytą didžiausią pažangą pagal visus

ne tik Lietuvos juodmargių, bet ir žalmargių, šėmų bei kitokios veislės karvučių. Jis juokavo, kad šiaudien ūkininkui reikia išmanyti ne tik mechanizaciją ir agronomiją, bet ir būti gyvulių daktaru bei apskritai visų galų meistru. Toks jis ir yra.

Žąsčių ūkis – mišrus. Pašarams priruošiama šieno, šienainio, taip pat kukurūzų siloso, karvutėms duodama ir mineralinių priedų. Tėvo didžiausias pagalbininkas – vyriausiasis sūnus Simonas, šiomet baigęs Veiviržėnų Jurgio Šaulio gimnazijoje 10 klasę. Jo sesuo Monika – devintokė, tačiau irgi nesėdi rankų sudėjusi: padeda tėvams verselius prižiūrėti ar karvutes į ferma, kur jos melžiamos, parginti. Pačiam mažiausiajam Gabrieliui – tik penkeri metukai, bet ir jam malonu su vyresneliais apie gyvulėlius sukinėtis.

Mindaugas juokaudamas savo žmoną vadina ūkio administratore, tačiau Aušra prasitarė, kad jai atitenka ir bendruomenės poilsio parko simbolinės administratorės vaidmuo. Mat moteris rūpinasi šio parko priežiūra. Ypač veikli Žašyčių šeima, kuri čia įveda nemažai darbo. Ūkininkai yra vieni iš pagrindinių ramsčių ir veikliai „Šaltupės“ bendruomenei — prisideda ne tik darbu, bet ir lėšomis. Parke stūkso savotiškos jurtos — veltinio namai. Viena iš jų galima bendruomenės renginius rengti arba nuomot, o kita — įrengta pirtelė. Tai padaryta už projektines lėšas.

„Amskčiau šioje vietoje buvo kamsynai ir šabakštynai, bet, drauge sutelkus jėgas, pavyko sukurti puikią poilsio vietą bendruomenei“, — atsisveikindamas sakė Mindaugas.

„Žemaitijos pieno“ apdovanojimai ūkininkams už puikų darbą.

žė 8 karves, vėliau jų atsirado 15.
„Pasidalindavome su vyru pien-
daves ir melždavome, tiesa, jam,
kaip stipresniam, tekdavo 8, o
man 7“,— šypsodamasi pasako-
jo Aušra. Mindaugas užsiminė,
kad tai jam buvo ne naujiena, mat
karvutes moka melžti nuo vaikys-
tės — panašiai devynerių metu.

Vēliau, bandai gausējant, Žaščiāms teko ir gana ankštoje fermoje verstis, o piēnā reikēdavo atšaldyti vasarinēje virtuvēlēje pastatytame šaldytuve. Žemēs ūkio inventorijs, ypač šienapjūtēs, irgi buvo varģanas — arķliukais trauķiamas. Dabar, kaip anų laikų prisiminimas, šalia naujai rekonstruotos fermos stovi arķlinē šienapjovē.

Žinoma, kol ūkininkai įėjo į naująją fermą, reikėjo daug pavargti ir šeiminiškai suktis. Ukis dalyvavo europinėse paramos programose, leidusiose spėčiau stotis ant kojų ir kurti realesnius planus ateičiai. „Didžiausia mano svajonė buvo įsigyti fermą, pro kurią dažnai važiuodavau“, – prisiminė savo svajonę, tapusią re-

Mama su jauniausiu sūneliu prie eksponatu virtusios arklinės šienapiovės.

apie 3,9 proc., baltymingumas — apie 3,2. Šeiminkė už gerą darbą ypač gyrė melžėją Aliną.

Ūkininkų karvių banda kontroliuojama, jie dalyvauja kasdienėje pieno mėginių paėmimo tvarkoje ir už kokybišką pieną gauna iš „Žemaitijos pieno“ bendrovės piniginių priedų. Žąsyciai, kaip lo-

vertinimo kriterijus.

Lietuvos pieno ūkių asociacijos administracijos direktorė Jurgita Vaičiulė, puikiai vertindama Žasičių ūkininkavimą, pastebėjo, kad šiame krašte taip pat šauniai darbuojasi ūkininkai, irgi bendradarbiaujantys su „Žemaitijos pienu“, Alvydas Bočkus, Robertas Marcinkevičius, Aloyzas Daukšys, Alfrede Alminauskas bei kiti.

Mindaugas užsiminė, jog rūpinasi ir geromis piendavių veislinėmis savybėmis, o bandoje galima rasti

Fermoje irengta 10 vietu melžimo aikštelē.

Bendruomenės poilsio parke, kurio priežiūra rūpinasi Žąsyčių šeima, stūkso jaukūs veltinio namai.

Modernioje fermoje karvutės jaučiasi kuo puikiausiai, o galviju bandai gausinti vietos netrūksta.

2018 m. II ketvirčio geriausieji ūkininkai pagal pieno kokybę ir produktyvumą:

**Regina
Šleiniene**

1-oje grupėje

(per dieną parduoda nuo 50 iki 199 kg natūralaus pieno)
Liolių k., Rietavo sen., Rietavo sav.
Prekinio pieno kiekis iš vienos karvės vidutiniškai per birželį — 19 kg

**Arūnas
Šimkus**

2-oje grupėje

(per dieną parduoda nuo 200 iki 499 kg natūralaus pieno)
Spukaičių k., Luokės sen., Telšių r.
Prekinio pieno kiekis iš vienos karvės vidutiniškai per birželį — 18 kg

**Vidas
Stankevičius**

3-ioje grupėje

(per dieną parduoda nuo 500 iki 999 kg natūralaus pieno)
Vyžuonos k., Vyžuonos sen., Utenos r.
Prekinio pieno kiekis iš vienos karvės vidutiniškai per birželį — 21 kg

**Jovita
Mikalauskienė**

4-oje grupėje

(per dieną parduoda nuo 1000 iki 1999 kg natūralaus pieno)
Žemaičių Kalvarijos mstl., Plungės r.
Prekinio pieno kiekis iš vienos karvės vidutiniškai per birželį — 24 kg

**Pranciškus
Platakis**

5-oje grupėje

(per dieną parduoda nuo 2000 kg ir daugiau natūralaus pieno)
Degaičių k., Degaičių sen., Telšių r.
Prekinio pieno kiekis iš vienos karvės vidutiniškai per birželį — 24 kg

**Algirdas
Kazlauskas**

**Geriausio
ekologiško pieno
gamintojas**

Vigantiškių k., Gadūnavo sen., Telšių r.
Prekinio pieno kiekis iš vienos karvės vidutiniškai per birželį — 12 kg

Švedai Žemaitijoje mato pieno ūkio plėtros perspektyvą

Telšių rajone, Viešvėnų seniūnijoje, Plepų kaime, ūkininkauja švedai — tėvas ir sūnus. Vos penkiasdešimtmetį perkopęs šeimos galva Johan Olof Magnus Svensson patenkintas, kad jo idėjai įsikurti Žemaitijoje pritarė 24 metų sūnus Karl Magnus Svensson. Čia užsieniečiai, įkūrę UAB „Švedijos pienas“, pienininkystės ūkį puoselėja apie ketverius metus.

Algirdas Dačkevičius

Kaip atsirado ūkininkai iš Švedijos mūsų krašte? Pasak Johan Olof Magnus Svensson, šeima savo šalyje turėjo gana didelį — 600 vietų — karvių kompleksą, tačiau pienininkystės verslui Švedijoje labai trukdė nepalankios ūkininka-

vimo sąlygos: žemės ūkio valdos buvo išsimėčiusios nuo 20 iki 60 kilometrų atstumu, be to, reikėjo mokėti gana didelius atlyginimus fermos darbininkams. Nuspręsta ieškoti palankesnių sąlygų pienininkystės verslui užsienyje. Buvo žvalgytasi po Čekiją, Latviją ir Lietuvą. Pastaroji šalis švedams pasirodė priimtiniausia ir labiausiai

tenkinanti jų lūkesčius.

Ypač jiems patiko, kad gamtos prieglobstyje nusipirkto ūkio valdos Plepų kaime išsidėsčiusios netoli gyvenamųjų ir ūkinių pastatų — 5 kilometrų spinduliu. Čia švedai pasiūlė darbo vietiniams žmonėms, sukurdami 7 darbo vietas. Žinoma, iš pradžių darbininkai dėl įvairiausių problemų keitėsi, tačiau pastaruoju metu darbinė komanda tapo pastovesnė ir šeiminingai žmonėmis patenkinti.

Bendrovės vadovas užsiminė, jog dalyvavo europinėje Žemės ūkio valdų modernizavimo paramos programoje, taip pat turi sumanymų ir toliau modernizuoti

Švedai — tėvas ir sūnus — Johan Olof Magnus Svensson bei Karl Magnus Svensson sėkmingai ūkininkauja Telšių rajono Viešvėnų seniūnijos Plepų kaime.

Ant sienos kabanti fotonuotrauka primena, kokią didelį pieno ūkį savo šalyje turėjo švedai.

pienininkystės ūkį, tuo labiau, kad šiemet Žemės ūkio ministerija paskelbė apie Kaimo plėtros programos (KPP) prioritetus ūkiams, verslui ir gyvulininkystei. Viena iš naujovių ta, kad investicijos į žemės ūkio valdas bus labiau orientuotos į pastatų, ypač fermų, statybą. Johan Olof Magnus Svensson svarsto patį geriausią variantą — fermą statyti, sulaukus paramos, ar savomis lėšomis. Modernioje fermoje toliau savo eilės lauks ir melžimo robotai.

Švedus aplankęs „Žemaitijos pienas“ Žaliavos pirkimo vadybininkas Martinas Markevičius, pasidžiaugė puikiais pieno ūkio rezultatais. Pernai iš holšteinizuotų karvių bandos vidutiniškai iš karvės buvo primelžta po 9000 kilogramų pieno, o kasdien žemaičių pieno perdirbimo įmonei „Švedijos pienas“ parduoda apie 3 tonas puikaus pieno. Ypač džiugina aukšti pieno kokybiniai rodikliai: riebumas — nuo 4,5 iki 5 proc., baltymingumas —

apie 4 proc. Lojalūs „Žemaitijos pienui“ ūkininkai pernai geriausių ūkininkų šventėje Klaipėdoje įvertinti už didžiausią padarytą pažangą pagal visus vertinimo kriterijus.

Ūkyje karvės šeriamos pagal sudarytą racioną. Pašarams naudojami kukurūzų silosos, pupos, soja, taip pat duodama šiaudų pien-davių virškinimo traktui gerinti, žinoma, nepamirštama ir mineralinių priedų.

Iš kur Johan Olof Magnus Svensson sėmėsi ūkininkavimo patirties? Jo atsakymas konkretus — iš gyvenimo ir darbo su galvijais. Jo tėvai buvo geriausi mokytojai, todėl ir vaikams skiepijo darbštumą bei meilę gyvuliams. Tokiu keliu eina ir Johan Olof Magnus Svensson bei jo sūnus Karl Magnus Svensson. Ne tik bendrovės vadovas — darboholikas, bet ir jo 82-ųjų metų tėvas Stig Ulla Svensson negali sėdėti be darbo. Žiūrėk, ir beatvykstaš iš Švedijos Žemaitijon sūnui ir anūkui į talką.

Poilsis ir turininga veikla traukia vaikus į Balsių stovyklą

„Žemaitijos pieno“ bendrovei rūpi ne tik įmonėje dirbančių žmonių geras darbinis mikroklimatas, kolektyvą vienijančių renginių organizavimas, bet ir jų atžalų prasmingas laiko leidimas vasarą.

Darbuotojų ir bendrovės partnerių — ūkininkų — vaikai turi galimybę vasarą padirbėti „Žemaitijos piene“, kiti — čia atlikti praktiką. Be to, Lietuvos pieno ūkių asociacija jau antrus metus suteikia galimybę stovyklauti Balsių stovykloje penkiolikai ūkininkų vaikų ir tiek pat „Žemaitijos pieno“ darbuotojų atžalų. Vaikučiai atrinkti remiantis padalinių vadovų rekomendacijomis bei atsižvelgiant į vieno iš tėvų, dirbančių įmonėje, darbo stažą.

Dešimt dienų stovykloje — tiek laiko vaikai poilsio ir užsiėmė turininga veikla. O ji iš tikrųjų labai įvairi ir daugiaplanė. Ilgame-

žingeidumą naujovėms. Jis ir su-tiko supažindinti su stovykla bei pasistengė, kad kuo daugiau „Žemaitijos pieno“ darbuotojų bei įmonės partnerių — ūkininkų — vaikų čia sutiktume. Mat diena pasi-taikė puiki, ir stovyklautojai buvo užsiėmę įvairiausiais žaidimais ar lepinosi paplūdimyje vandens ir saulės voniomis.

Pakalbinus būsimąją septintokę Novilę, ji pasidžiaugė stovyklos įvairiapuse veikla. Įmonės darbuotojo dukrai čia įdomu, be to, susirado puikių draugų. Panašiai kalbėjo ir telšiškės Ernesta su Roberta, stovyklaujanti pirmą kartą. Ernestai labiau patinka vandens

„Žemaitijos pieno“ darbuotojų ir partnerių — ūkininkų — vaikai buvo apgobti įmonės darbuotojų dėmesiu. Jų nuo atvykimo pradžios laukė firminės dovanėlės.

pramogos ir žirgai, o Robertai — muzika. Mergaitė mokosi groti gitara.

Berniukai buvo užsiėmę sportu. Jie su vadovu Broniumi žaidė beisbolą. Čia ir mažąjį Jonuką, ūkininkų sūnų iš Kretingos rajono, sutikome. Šalia — žarėniškis, irgi ūkininkų sūnus Emilis, bei telšiškio įmonės darbuotojo atžala Ovidijus.

Renginių organizatorius Dovydas papasakojo, jog stovyklą yra pamėgę ir užsieniečiai. Ypač čia dažni svečiai latviai. O kiek įdo-

mybių Balsių slėnyje! Čia įrengti įspūdingo ilgio nusileidimo lynai per Virvytės upę, trasos, sūpy-nės, įvairiausios lipynės.

„Žemaitijos pieno“ darbuotojų ir partnerių — ūkininkų — vaikai buvo apgobti įmonės darbuotojų dėmesiu. Jų nuo atvykimo pradžios laukė dovanėlės. Žinoma, vaikai buvo įtraukiami ir į kūrybines veiklas. Viena iš tokių — piešimo konkursas „Nupiešiu MAGIJĄ kitaip“.

Daugelis yra pamėgę glaištyto varškės sūrelio MAGIJA gardų

skonį, žvilgsnį patraukia išvaizdi pakuotė, todėl komandoms buvo gana nelengvas uždavinys surasti naują spalvinę gamą šiam populiariam produktui originaliai nupiešti. Vis tik, pasitelkus fantaziją, bandyta, o laimėjusi piešėjų komanda apdovanota.

Paskutinė stovyklos pamainos diena sukėlė daug emocijų. Gera gauti apdovanojimus už pasiekimus įvairiausiose veiklose, bet gaila skirtis su naujais draugais. Bėlieka kiekvienam viltis, kad kitąmet gal vėl teks pasimatyti Balsiuose.

Stovyklautojai Jonukas, Emilis ir Ovidijus labiausiai mėgsta sportuoti.

tis stovyklos įkūrėjas ir direktorius Aloyzas Jarošaitis pastebėjo, kad vaikai turi iš ko pasirinkti pagal savo pomėgius, nes kiekvienoje pamainoje veikia apie 40 būrelių.

Daugelis stovyklautojų taip pamilsta Balsius, kad su jais nesis-kiria ir po stovyklos. Sutiktas stovyklos renginių organizatorius Dovydas pasakojo, jog, būdamas moksleivis, jis čia lankėsi net 8 vasaras, o dabar — jau tiek pat vasarų — stovyklos vyriausiųjų vadovų gretose.

Vilniaus universiteto Fizikos katedros jaunasis mokslininkas puikiai randa bendrą kalbą su vaikais, juose ugdo kūrybiškumą ir

Vaikai buvo įtraukti ir į kūrybinę veiklą — dalyvavo piešimo konkurse „Nupiešiu MAGIJĄ kitaip“.

Vandens ir saulės vonios — visada malonios.

Telšiškės Ernesta ir Roberta su renginių organizatoriumi Dovydu.

Būsimoji septintokė Novilė Balsiuose stovyklauja ne vienerius metus.

Pašalinio vandens atsiradimo piene priežastys ir prevencija

(Atkelta iš 2 psl.)

- * prastos kokybės silosas, šienainis ar kitas raugintas pašaras, kuriuose yra daug sviesto ar kitų organinių rūgščių;
 - * sumažėjęs pieno liaukos sintezės aktyvumas — karvėms sergant tešmens uždegimu ar jas trūkinant;
 - * įvairių virškinimo organų, ypač kepenų, ligos;
 - * per aukšta aplinkos temperatūra ir didelis oro drėgnumas, pienas užšaldomas iš dalies;
 - * į pieną pateko vandens, likusio pieno linijose po plovimo, ypač vamzdinių alkūnėse;
 - * dauguma melžiamų karvių yra šviežiapienės.
- Labai svarbu, kad karvės būtų šeriamos pašarais, užtikrinančiais reikalingą energijos, baltymų ir mineralinių medžiagų kiekį.
- Jei piene laktozės mažiau kaip 4,7 proc., baltymų — mažiau ne-

gu 3,1 proc., urėjos kiekis — mažiau kaip 15 mg proc., vadinasi, karvių mitybai skirtame pašare trūksta energijos, baltymų ir mineralinių medžiagų. Dėl to žalio (natūralaus) pieno užšalimo temperatūra dažnai pakyla daugiau kaip minus 0,520 laipsnių. Todėl laboratorijoje nustatčius, kad pieno užšalimo temperatūra aukštesnė kaip minus 0,520 laipsnių, pirmiausia reikia suskubti karves šerti papildomai.

Tai ypač aktualu, kai šiuo metu Lietuvoje, įsivyravus sausroms, išdžiūvo ganyklos, dėl ko melžiamos karvės pradėjo stokoti pašaro pienui gaminti, todėl papildomai karvėms reikia skirti koncentratų ir nepamiršti, kad melžiamai karvei per parą reikėtų duoti 65-165 gramus valgomosios druskos.

Jei karvės neturi nuolatinio priejimo prie vandens, o girdomos

vieną ar du kartus per dieną, būtina girdyti pamelžus, o ne prieš melžimą. Tai svarbu todėl, kad išgertas vanduo greitai patenka į kraują, o iš jo — į tešmenį.

Primename: laboratorijoje nustatčius, kad pieno užšalimo temperatūra aukštesnė kaip minus 0,515 laipsnių, per 5 darbo dienas raštu galima kreiptis į VMVT, pieno natūralumui nustatyti atliekamas kontrolinis melžimas, kurio metu imamas kontrolinis mėginys ūkyje, surašomas aktas.

Pelningai ūkininkauti — tai gaminti kokybišką, švarų, gero skonio ir kvapo pieną. Kaip žinote, jo kokybę lemia daug veiksnių. Jei ūkyje kyla pieno kokybės problemų arba norite jų išvengti, esant pageidavimui, visuomet galima konsultuotis ir dalykiškai bendradarbiauti. Svarbiausia — laiku kreiptis į savo zonos Žaliavos pirkimo vadybininką.

Parduoda Technika

Traktoriaus: T-16, LTZ-55, T-30 (dvitiltis), priekabą 1PTS-2. Tel. 8~620 40711.

Priekabą 2 PTS-4, nuožulnųjį mėšlo šalinimo transporterį, grūdų sėjamąsias SZ-3,6 (su žolės įsėliu arba be jo). Tel. 8~610 02860.

Lenkišką ir rusišką šienapjoves, 5 žvaigždučių grėblį, naują siuvimo mašiną (rankinę), melžimo aparatą (su 2 bakeliais), grūdų malūną (3 kW, 3000 aps./min.). Tel. 8~674 64774.

T40 AM 1988 metų traktorių, diskinę šienapjovę ir plūgus. Tel. 8~675 04511.

Žemės ūkio techniką su inventoriumi. Tel. 8~680 35013.

Traktorių T-40 AM (kaina 1500 Eur). Tel. 8~613 34236.

Traktorių LTZ55, T-16 MG ir priekabą 1PTS2. Tel. 8~620 40711.

Traktorių T-25, priekabą, traktorinę žoliapjovę („mulčerį“), kultivatorių. Tel. 8~671 18261.

Traktorių T-25. Tel. 8~620 30507.

MTZ-82 UK (variklis po kapitalinio remonto, geros padangos, tvarkingas). Kaina 7000 Eur, danišką frontalinį krautuvą ir kaušą MTZ arba vakarietiškam traktoriui su tvirtinimais. Kaina 1700 Eur, prikabinamą purkštuvą Hardi 1000 l, 16 m, trigubi purkštukai, prisitraukia vandenį, kopijuojantis. Kaina 1550 Eur. Tel. 8~647 63185.

Perka Gyvulius

Sukergtų telyčių iš ekologinio ūkio. Tel. +370 618 54955.

KVIEČIAME PRISIJUNGTI PRIE BENDRUOMENĖS!

Šiuo metu vykdomos atrankos šioms pozicijoms užimti:

DARBAS UŽSIENYJE

1. Pardavimų vadybininkas(-ė) (Lenkija, Estija, Anglija, Vokietija, Prancūzija, Kinija, Vengrija)
2. Administratorius (Vietinis) (Anglija, Vokietija, Prancūzija)
3. Tinklų vadovas (Anglija, Lenkija, Prancūzija)

DARBAS LIETUVOJE

1. Pardavimų vadybininkas(-ė) eksportui (Telšiai, Klaipėda, Vilnius)
2. Pardavimų ir rinkodaros vadovas(-ė) PIKNIK/RAMBYNAS/DOBILAS (Telšiai/Klaipėda/Vilnius)
3. Finansų direktorius (Telšiai)
4. Tinklų pardavimų vadybininkas (Vilnius)
5. Vairuotojas-ekspeditorius (Kaunas, Telšiai, Vilnius, Klaipėda)
6. Gamybos darbininkas (Telšiai)
7. Ekspedicijos vadybininkas (Telšiai, Klaipėda)
8. Sandėlininkas - prekių atrinkėjas (Vilnius)
9. Jaunesnysis automatikos inžinierius (Telšiai)
10. Jaunesnysis įrengimų operatorius (Telšiai)
11. Jaunesnysis eksporto vadybininkas (Telšiai, Vilnius, Kaunas, Klaipėda)
12. Autošaltkalvis (Vilnius)

Daugiau informacijos telefonu 8 444 22318 arba rasite adresu www.zpienas.lt/karjera

„Žemaitijos pienui“ pieną tiekiančių ūkininkų dėmesiui!

Bendrovė sudaro galimybę Jums įsigyti inhibitorių nustatymo piene testų „SNAPduo ST Plus Test“. Pastarieji testai yra vienkartiniai, nereikalauja papildomos įrangos, testo atlikimo trukmė 6 minutės. Testo kaina 2 Eur/vnt. Pageidaudami įsigyti minėtų testų, kreipkitės į Žaliavos pirkimo vadybininką.

SVEIKINAME

geriausius birželio mėnesio ūkininkus pagal pieno kokybę ir produktyvumą:

1-oje grupėje

Daiva Urnikienė — Šliktinės k., Notėnų sen., Skuodo r. (per dieną parduoda nuo 50 iki 199 kg natūralaus pieno) Prekinio pieno kiekis iš vienos karvės vidutiniškai per birželį — 14 kg

2-oje grupėje

Dalia Kievišienė — Mikolaičių k., Šakynos sen., Šiaulių r. (per dieną parduoda nuo 200 iki 499 kg natūralaus pieno) Prekinio pieno kiekis iš vienos karvės vidutiniškai per birželį — 12 kg

3-ioje grupėje

Vytautas Kusas — Žemaičių Kalvarijos mstl., Plungės r. (per dieną parduoda nuo 500 iki 999 kg natūralaus pieno) Prekinio pieno kiekis iš vienos karvės vidutiniškai per birželį — 25 kg

4-oje grupėje

Reda Šapienė — Viešvėnų k., Viešvėnų sen., Telšių r. (per dieną parduoda nuo 1000 iki 1999 kg natūralaus pieno) Prekinio pieno kiekis iš vienos karvės vidutiniškai per birželį — 23 kg

5-oje grupėje

Mindaugas Narvilas — Pesčių k., Imbarės sen., Kretingos r. (per dieną parduoda nuo 2000 kg ir daugiau natūralaus pieno) Prekinio pieno kiekis iš vienos karvės vidutiniškai per birželį — 20 kg

Geriausio ekologiško pieno gamintojas

Augustinas Martinkus — Kaunatavos k., Upynos sen., Telšių r. Prekinio pieno kiekis iš vienos karvės vidutiniškai per birželį — 13 kg

Kviečia vaikų piešinių konkursas!

Kviečiame „Žemaitijos pieno“ darbuotojų ir partnerių — ūkininkų vaikų (amžius 6-14 m.) atskleisti savo meninius ir kūrybinius sugebėjimus, piešiant piešinius, tema „Mano tėvelių (senelių) pienininkystės ūkis ir pieno perdirbimo įmonė visais metų laikais“.

Iš jų komisija išrinks 12 laimėtojų, kurių piešiniais bus iliustruotas 2019 metų kalendorius. Visų dalyvaujančių konkurse laukia dovanėlės.

Piešinius siųskite iki 2018 m. spalio 1 d.: Lietuvos pieno ūkių asociacijai, „Piešinių konkursui“, Sedos g. 35, LT-87101 Telšiai; arba tiesiog atneškite į Žaliavos pirkimo skyrių. Būtinai nurodykite piešinio autorių ir jo amžių. Kartu pateikite ir tėvelių kontaktus, gyvenamąjį adresą ir telefono numerį.

Linkime jauniems menininkams kūrybinės išmonės, vaikiško žaismingumo ir šviesaus kolorito, atskleidžiant piešiniuose savo tėvelių ar senelių puoselėjamo pienininkystės ūkio ar mūsų bendrovės gražiausias akimirkas visais metų laikais!

Apie pieno sektoriaus būklę Europoje ir Lietuvoje

Eil. Nr.	ES valstybė narė	PVM tarifai		Faktiniai supirkto pieno rodikliai (2018 m. sausis-gegužė)		Vidutiniškai nupirkta pieno iš vienos karvės per metus (kg/metai)	Karvių skaičius tūkstančiais vienetų
		pieno produktams, (%)	perkama m žaliaviniam pienui, (%)	Riebumas (proc.)	Baltymingumas (proc.)	(Pagal Eurostat duomenis)**	(pagal Eurostat duomenis)**
1	2	3	4	5	6	7	8
1	Estija	20	20	3,94	3,38	8409	86
2	Italija (*standartinis 10%, o 8,8% kompensuoja valstybė)	4	*1,2	3,80	3,40	5576	2060
3	Jungtinė Karalystė	0	0	4,24	3,40	7957	1902
4	Latvija	21	21	4,07	3,34	5410	150
5	Lietuva	21	21	4,23	3,31	5143	273
6	Lenkija	5 ir 8	5	4,06	3,31	5410	2153
7	Nyderlandai (Olandija)	6	6	4,44	3,57	8587	1665
8	Prancūzija	5,5	5,5	4,03	3,23	6822	3595
9	Vokietija	7	7	4,29	3,45	7606	4199

**pastaba: 2017 metų Eurostat duomenys.

Lietuvos baziniai pieno riebumo ir baltymingumo rodikliai nustatyti 1998 m. ir galioja iki šiol: riebumas 3,4 (proc.), baltymingumas 3,00 (proc.)

30-ojo gimtadienio proga:

Vaidą Mikalauską (liepos 14 d.) — operatorių;
Vaidotą Paulauską (liepos 22 d.) — apsaugos darbuotoją;
Eglutę Gailiūšytę (liepos 21 d.) — gamybos darbininkę;
Simoną Dovydaušienę (liepos 25 d.) — pardavėją kasininkę (UAB „Čia Market“);
Aleksandrą Vysockąją-Napolovą (liepos 20 d.) — pardavėją barmenę (UAB „Čia Market“).

35-ojo gimtadienio proga:

Mindaugą Narkų (liepos 3 d.) — vyr. apsaugos darbuotoją;
Godą Vilkauskienę (liepos 10 d.) — užsakymų priėmėją;
Erestą Jackienę (liepos 26 d.) — pardavėją kasininkę (UAB „Čia Market“).

40-ojo gimtadienio proga:

Andrių Bendžių (liepos 24 d.) — pieno privežėją;
Astą Norkutę (liepos 14 d.) — gamybos darbininkę;
Liną Rokienę (liepos 4 d.) — pardavėją kasininkę (UAB „Čia Market“);
Daivą Penikienę (liepos 19 d.) — vyresniąją kasininkę (UAB „Čia Market“);

Ritą Survilienę (liepos 21 d.) — pardavėją kasininkę (UAB „Čia Market“);
Donatą Blinstrubą (liepos 29 d.) — sandėlininką (UAB „Čia Market“).

45-ojo gimtadienio proga

Rolandą Urbonavičių (liepos 13 d.) — pieno privežėją;
Gintarą Zaborą (liepos 18 d.) — pardavimų vadybininką vairuotoją;
Jolantą Bočkienę (liepos 2 d.) — pirkimų vadovo pavaduotoją;
Daivą Steigvilienę (liepos 14 d.) — meistro padėjėją (ABF „Šilutės Rambynas“);
Rasą Narkienę (liepos 23 d.) — pardavėją kasininkę (UAB „Čia Market“);
Rasą Laugalienę (liepos 25 d.) — pardavėją kasininkę (UAB „Čia Market“).

50-ojo gimtadienio proga:

Arūną Grinaveckį (liepos 4 d.) — dispečerį;
Rimą Vagnorienę (liepos 9 d.) — operatorę;
Almą Vaičkienę (liepos 18 d.) — pardavėją kasininkę (UAB „Čia Market“);
Nadieżdą Pocienę (liepos 8 d.) — parduotuvės vedėją (UAB „Čia Market“);
Liliją Volynec (liepos 11 d.) — pardavėją kasininkę (UAB „Čia Market“).

55-ojo gimtadienio proga:

Eugeniją Vičiuvienę (liepos 24 d.) — operatorę;
Auriką Rupeikienę (liepos 12 d.) — gamybos darbininkę.

60-ojo gimtadienio proga:

Valerijų Raubutą (liepos 22 d.) — vairuotoją;

Sigitą Gedmintienę (liepos 28 d.) — kepėją konditerę (UAB „Čia Market“).

10 metų darbo sukakties proga:

Dalią Kuniauskienę (liepos 2 d.) — pieno surinkėją;
Redą Jankauskaitę (liepos 1 d.) — vyr. laborantę (ABF „Šilutės Rambynas“);
Ingridą Kairytę (liepos 4 d.) — vyresniąją kasininkę (UAB „Čia Market“).

15 metų darbo sukakties proga:

Silvą Ruškienę (liepos 1 d.) — svėrėją apskaitininkę;
Dainių Vasiliauską (liepos 17 d.) — šaltkalvį;
Vaidą Luinienę (liepos 17 d.) — gamybos darbininkę.

20 metų darbo sukakties proga:

Violetą Čebatorienę (liepos 31 d.) — meistrę;
Rolandą Rumbutį (liepos 7 d.) — šaltkalvį;
Remigijų Bieliauską (liepos 1 d.) — technologą;
Redą Lenartaitę (liepos 14 d.) — operatorę;
Ireną Jonikienę (liepos 8 d.) — verslo valdymo sistemos specialistę;
Edmundą Gražinską (liepos 1 d.) — pieno surinkėją;
Ireną Anglickienę (liepos 1 d.) — laborantę kontrolierę (UAB „Nepriklausoma tyrimų laboratorija“);
Dianą Mickūnienę (liepos 11 d.) — pardavėją kasininkę (UAB „Čia Market“).

25 metų darbo sukakties proga:

Rimą Berneckį (liepos 26 d.) — vairuotoją ekspeditorių.

30 metų darbo sukakties proga:

Dalią Aleknienę (liepos 4 d.) — apskaitininkę;
Oną Mangarovienę (liepos 1 d.) — patalpų prižiūrėtoją (ABF „Šilutės Rambynas“).

Skaniausių atostogų ledai!

#baltojivarnele

Leidžia: Lietuvos pieno ūkių asociacija.
 Luokės g. 73, LT-87140 Telšiai, Lietuva.
 Tel.: +370 616 06359 www.lpuia.lt
 El.paštas: lpuia.info@gmail.com

Redakcinė kolegija:

Jurgita Vaičiulė
 Mindaugas Čėjauskas
 Algirdas Dačkevičius

Spausdino Šiaulių „Titnago“ spaustuvė.
 2 sp. l. Leidžiamas
 nuo 1995-09-23, kartą per mėnesį.
 Tiražas 2100 egz.

Dar daugiau naujienų
 ir elektroninė parduotuvė
 www.dziugashouse.lt

Rašykite! Skambinkite!

Norintys pirkti ar parduoti galvijus, žemės ūkio techniką,
 kitas su ūkininkavimu susijusias prekes, ISSN 1648-777X
 galite kreiptis tel. +370 616 06359
 el. paštu: lpuia.info@gmail.com

www.lpuia.lt

9 771648 777005